

ÅRET

Det blev en ordentlig vinter med mycket snö och is, men eftersom det ofta var snö på isen blev det inte så mycket skridskor ändå.

Vårens drama utspelade sig i början av mars. Isen fanns kvar 7 mars, men började se ganska dålig ut ändå. HG jobbade i arbetsrummet med stängt fönster. Det är bara dubbelglas i de fönstren, så de släpper igenom en del ljud och HG trodde sig höra hur grannbarnen lekte. Långt om länge kändes det som rop på hjälp. Sonia satt inne i vardagsrummet och öppnade fönstret men hörde ingenting. Hans-Georg ringde igen och denna gång när Sonia öppnade fönstret - hörde det mycket tydligt HJÄLP från någon nere på isen.

Nu blev det fullt pådrag här. Andrius blev kontaktad eftersom han har mer utsikt mot vattnet, allt medan Sonia sprang ner till sjön. Och visst långt ut, närmare andra sidan syntes någon som låg i en vak. På vägen ner ringde veterinären som berättade att Sonia kunde hämta Tassa som fått dra ut tre tänder. Men just då fanns inte utrymme för henne i tankarna. Istället var det 112 som gällde, dit Andrius redan hade ringt. Medan

räddningen var på väg turades vi om att ropa till den okände så att han inte gav upp. Ett försök att ta sig närmare gjordes också, men isen var för dålig så det gick inte och det var för långt bort att kasta frälsarkrans också.

Snabbt dök det upp hjälp. Två brandbilar, två ambulanser och en polisbil fick samsas hos grannen Patric, eftersom hans väg ned till sjön är bättre än vår. Brandmännen bytte snabbt om till räddningsdräkter. Då hade samtidigt en ambulanshelikopter anlänt. Den hade varit på Karolinska, så framflygningen gick snabbt. Medan helikoptern hovrade en bit bort, kom en brandman springande med sjumilakliv med en krans över isen till den nödställda - han gick igenom flera gånger och fick simma en del. Helikoptern gick ned och hovrade någon decimeter över isen och kunde få tag på en repstump som var fäst vid frälsarkransen. Med hjälp av kransen och helikoptern kunde de dra upp honom och under tiden hade näste man sprungit ut med en räddningsflotte. Och jösses så fort de sedan drog in honom till stranden. Samtidigt flög helikoptern upp och landade hos andra grannen.

Tassa utanför sitt hem, Tassa m.fl. nere på Garnsvikens is.

Nu kom också kustbevakningens helikopter från basen i Norrtälje, men eftersom det inte fanns något att göra, så fick den vända tillbaka.

HG fick senare veta att personen var vaken och talbar, men vi vet inte hur tillståndet var i övrigt. Han transporterades upp till helikoptern och skickades iväg för vård. HG förbannade sig själv att han inte fattat tidigare att det var rop på hjälp han hörde, nu fick han ligga alldeles för länge i vattnet. Man undrar vem det var och vad han gjorde alldeles ensam ute på isen. Och utan någon som helst utrustning. Redan den 17 mars var sjön öppen.

2024 blev en sjukjournal, i varje fall för HG. Vi hade bäge fått Covid under senhösten, så vaccinationsomgången på vårvintern 2024 missade vi. HG fick spruta eftersom han är 80+. Efter mid-sommar var det som vanligt dags för Nina och hennes gäng att komma hit inför Huldrans afton vid Domarudden. Sonia fick nu en ny omgång Covid och smittade ned HG, som fick det ganska lindrigt. Men med gäster i huset försökte vi

hålla oss undan så mycket som möjligt. Och vi klarade det - ingen annan blev smittad. Istället blev vi omskötta genom att få smaka på Fredriks goda mat. Och Nina var glad över genomförandet av aftonen.

HG har ett "lågvarvigt" hjärta och det beslöts att han skulle få en pace-maker. Det blev i början av juni. Naturligtvis visade det sig att en av trådarna var felmonterad och hade punkterat hjärtat. Ambulans till sjukhuset och ny operation. Men det hade läckt ut blod i hjärtsäcken som tog ett tag att bli av med. Under hösten blev HG väldigt flämtig utan att egentligen ha ansträngt sig. Det visade sig vara hjärtsvikt (kan det ha varit en effekt av pace-makerfelet?) med vätskeansamling i bl.a. lungorna. Ny medicinering med bl a urindrivande som i sin tur ansträngde njurarna så det blev njursvikt också. Hååå jaja.

Under hösten var det meningen att vi skulle vara på promomeringsfest på stadshuset. Så blev det dock inte då Hans-Georg fick en av sina feberatacker så vi satt lungt hemma och titta på

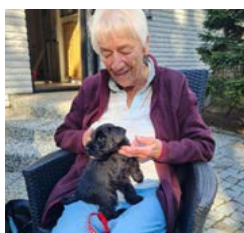
Några av fåglarna vi sett i år. Från vänster högst upp kolrast, svartvit flugsnappare, stjärtmes, starar, svartvit flugsnappare, svartmes och längst ned till höger ung taltrast och rödhake.

utsändningen live istället. Det med god mat dock. Och Sonia i en lång klänning som Stina sytt av en av sina fina tyger. Den fick också komma till heders på nyårsafton och kan nog vädras under sommaren. Underbart skön också. Hon är verkligen duktig på att sy.

En sorglig händelse i år var att Tassas mamma hastigt dör efter att ha varit väldigt piggt dagen innan. Men trots intensivvård så dör hon i livmodersinflammation. Så sorgligt.

Men en knapp månad senare anländer Ruffa som är en svart dvärgschnauzer som är tänkt att bli avelstik hos Trépes om hon är tillräckligt fin. Innan det är dags för det så har dock både Kerstin (Ruffas matte) och Tassa fullt upp att uppfostra den vilda valpen.

På familjefronten är barnbarnen rätt stora nu och det blir svårare att träffas på vardagar. De går numera alla i olika skolor och Lova inne i stan.

FÖRENINGSLIV

HG avgick ur styrelsen för hembygdsföreningen vid årsmötet i mars. Tror att det blev 18-19 år i styrelsen. Så nu finns inga föreningsengagemang

I april fick vi hjälp med att fälla en del träd. Även om vi fick hjälp med att såga upp till kubbar så var det mycket jobb innan det var uppröjt på tomten och vedboden fylld, men tack vara barn, så... Vilket äppelår!!

längre, även om HG får rycka in ibland både för hembygdsföreningen och Angarngruppen.

Däremot har Sonia blivit invald i Angarngruppens styrelse och blev web-master för hemsidan (<https://www.angarngruppen.se/>) i slutet av maj. Detta då Björn Nordling till slut blivit så dålig att han efter en massa år inte orkade sköta den längre. Det blev lite hastig övergång då Björn redan var väldigt dålig (och sedan gick bort i slutet av sommaren) och det samtidigt var otroligt mycket aktiviteter i gruppen som skulle ut på hemsidan. Som tur var har Roland Olsson bra kläm på hemsidan och han fick göra en stor insats i höstas då sidan låg nere några dagar. Efter invalet har Sonia blivit lite mer aktiv i fält i reservatet, men inte så mycket. Några nattlys och workshops har dock fått besök.

FÅGELLIV

HGs spinala stenosis gör det jobbigt att komma ut i trädgården och lågt HB att det är skönare att sova än att ge sig upp i ottan för att skåda fågel. Problemet har delvis lösts genom att ha en inspelning med hjälp av vår parabolmikrofon på gång under natten och morgonen. Målet var att göra det här någon gång i veckan, men det blev längre avstånd i tiden.

Trots det kunde 30 årsarter kryssas av, som vi inte hört eller sett. Totala antalet arter blev 110, "parabolkryssen" inräknat. Över 50 av dem var "förstakryss" genom något av fönstren (de flesta kunde senare kryssas av på normalt sätt (utomhus)).

Genom inspelningarna hamnade en del vidare i årslistan, inte minst kustpipare som visat sig vara en regelbunden nattgäst vid Sjöbacken. Likaså sjöorre, en regelbunden översträckare vår och höst. Årets nya tomtart blev berguv. Både berguv och slaguggla hade vi lyssnat på i Tärnanskogen en bit österut, men med parabolén kunde vi få in berguven även som tomtkryss. Får satsa på slaguggla till våren. Och kanske lappuggla som också setts i Tärnanskogen 2023/24.

Vattenrall har funnits i vassen på Hakungesidan hela säsongen, men bruna kärrhökarna har inte häckat på två år. Rörhöna har hörts några gånger. Det är andra tomtfyndet under de 22 år vi bott på Sjöbacken. Tyvärr har gulspårven i princip försvunnit och 2024 finns bara en observation. Det var en fågel som flög förbi parabolmikrofonen i början av oktober. Samma morgon passerade också någon/några hussvalor, även det en raritet på Sjöbacken numera.

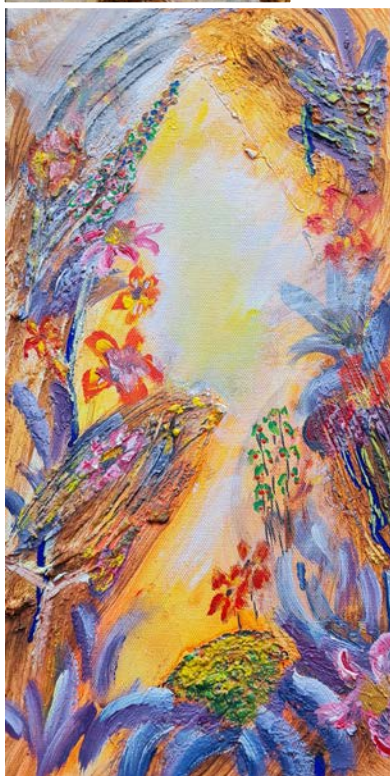
HÄSTLIV

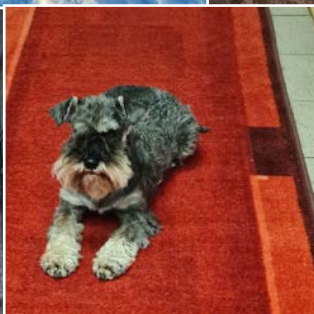
Sonia har ju inte haft någon egen häst sedan jag fick ta bort Tindra 2022, men har fått rida stallkompisarnas hästar och vi har bl.a haft ridlek-

tioner på torsdagarna. Då Skati gick bort förra året har vi turats om mer än tidigare.

Ganska snart bestämde sig Bo och Britta att sluta med hästar och ett tag funderade Agneta på det också, men ändrade sig sedan till min glädje. Frodi och Birk blev i alla fall kvar ända till senhösten så det hann bli en hel del ridturer i alla fall. Tack kära vänner för lånet. Frodi flyttade till Nina Sterby och de bondade direkt. Birk flyttade till ett stall i Upplands Väsby och blev snabbt god vän med de för honom nya hästarna.

Sonia fick äntligen ändan ur vagnen och åkte på hästresan som hon funderat på sedan hon fick ta bort Tindra. Hon tog en tvådagarsstur till Ofelas <https://ofelas.se/sv/hem/>. Den första dagen blir det ritt genom tallurskog och upp på lågfjällen nära gården där de har hästarna. Ganska mycket höstfärger fanns det, med en majoritet av gult och med enstaka fläckar av rött där ripbären dominerade. Hästen Mattur var perfekt för mig, mycket trygg och rätt enkel att få till tölten på och alldeles lagom fart för mig. Dagen efter red vi från Nikkaloukta mot Kebnekajse. Underbart att ha det fjället i fonden medan man red, eller egentligen Toulpagorni (dock utan snö i kratern). Som guide i vår lilla grupp hade vi Claudia Mann som gjorde ritten perfekt. Claudia är dotter till Iris och Stefan Mann, som jag känner sedan sportdykningsåren.

Lite bilder från häst- och annat djurliv. Längst ned från ridturen i Kebnekajsefjällen.

Till Svista flyttade Malin Fagerström med två islandshästar Isak och Hagbarth som kallas Hagge. Hopsläppet gick väldigt lugnt, men någon dag senare var Hagge halt. Det blir långvarig konvalescens och ännu vid årsskiftet stod han på sjukbox. Men nu verkar det som att det går åt rätt håll.

ARBETE

I år sa vi ja till bara två uppdrag, ett nära oss, Arninge veterancenter, och ett inne i stan på Södermalm tillsammans med Landark. Bägge två naturvärderingar. Naturvärderingarna har blivit allt mer omfattande så denna gång var det i Arninge både en vanlig naturvärdering men även inventering av fåglar, grodor, fladdermöss och värdefulla träd. Inför denna inventering behövde vi också köpa en box som kunde spela in fladdermössen. Så det blev en ny metod. Det blev många utflykter till Arninge för Sonia även om hon delade fältarbetet med Germund Sellgren. En av de fantastiska upplevelserna där borta var att se vattenfladdermössen svepa över vattenytan, i våra öron alldeles ljudlöst. Då kändes det inte långt till barndomens upplevelse då vi stod på en bro och och fladdermössen flög runt oss. I

området tänker man bygga ett veterancenter som är till för veteraner från t.ex. FN-posteringar. På Södermalm är det hus som ska byggas.

Men det blev ingen lugn sommar då flera gamla uppdrag plötsligt vaknade till liv. Det var två detaljplaner från 2018 som var aktuella, ett var i området som hade blivit "stoppat" för att det fanns mindre hackspett i närheten. Sedan dess har Calluna gjort en fågelinventering och även föreslagit en del åtgärder i en artskyddsutredning. Intressant att se vad som händer denna gång. Likaså hade två detaljplaner i trakten av Beckomberga uppdaterats och behövde kompletteras. Även i Trastsjöskogen i Åkersberga började bostadsplanerna bli utkristalliserade så där behövdes också en uppdatering.

Så med allt detta så blev det helt annat än ett lugnt pensionärliv.

Sonia och H-G

Ekologerna på Sjöbacken

Lite bilder från inventeringen i Arninge.

Ett Gott 2025 till er alla!

Hemsidor

Hans-Georg <http://www.conec.se/HGW/>

Sonia <http://www.conec.se/sonia>

CONEC <http://www.conec.se>

Sjöbacken <http://www.conec.se/sjobacken>

Adress: Sjöbacken, Svista 17, 186 97 Brottby

08 - 510 104 31 (bostaden),

Om du vill e-posta till oss:

Sonia: sonia.wallentinus@conec.se

H-G: hgw@conec.se

